

Kaybolan İzzetimiz (İbretlik Bir Kıs5a)

Ömer Faruk

2 Kas, 2020

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله
وصحبه أجمعين

İbn Kesir (*rahimehullah*) “el-Bidâye ve’n-Nihâye” isimli meşhur tarih kitabında (10/209) şunları kaydetmiştir:

“Hicri 187 senesinde Rumlar, kendileriyle Müslümanlar arasında gerçekleşen Harun Reşid (*rahimehullah*)’ın ‘Ağusta’ lakaplı Rum kraliçesi ile yaptığı sulh anlaşmasını bozdu. Şöyle ki; Rumlar bu kraliçeyi azlettiler ve Nakfur’u kralları olarak görevlendirdiler. Bu kimse cesur biriydi... Ve kraliçenin de gözlerini oydular.

Nakfur, Harun Reşid’e şöyle bir mektup yazdı: “Rumların meliki Nakfur’dan Arapların meliki Harun’a! Bundan sonra; Benden önceki kraliçe seni büyük kuş yerine, kendini de uçamayan küçük kuş yerine koymuş ve malından sana, bir benzerini kendisine taşımaya/götürmeye dahi layık olmadığı mallar getirmiştir. Bunun sebebi, kadınların zayıflığı ve ahmaklığıdır. Bu mektubu okuduğunda onun sana getirdiği malları bana geri iade et ve kendini bu işe ver. Aksi takdirde bizimle senin aranda kılıç vardır!”

Harun Reşid mektubu okuyunca O’nu şiddetli bir gazap tuttu. Öyle ki kimse O’na bakamadı, Onunla konuşamadı, yanında bulunanlar O’ndan korktukları için hakkında endişelendiler. Sonra divit (kalem ve mürekkep) getirilmesini istedi. Ve mektubun arkasına şunları yazdı:

“Bismillahirrahmanirrahim. Mü’minlerin emiri Harun’dan Rumların köpeği Nakfur’a! Mektubunu okudum ey kâfirin oğlu! Cevabı, işiteceklerin değil göreceklerindir! Ve’s-selam.”

Sonra derhal kalktı (orduyu hazırladı) ve yürüdü. Ta ki (Rum beldelerinden biri olan) Hirakle’nin kapısına geldi. Orayı fethetti. Oranın yöneticisinin kızını esir aldı. Birçok malı ganimet aldı, yıktı ve yaktı.

Bunun üzerine Nakfur, her sene haraç ödemek üzere O’ndan kendisiyle anlaşma yapmasını talep etti. Reşid de buna icabet etti...”

Ve’l-hamdu lillahi Rabbi’l-alemin.